

Hải Đường Nở Rộ Nơi Biển Sâu

Contents

Hải Đường Nở Rộ Nơi Biển Sâu	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	4
4. Chương 4	7
5. Chương 5	8
6. Chương 6	9
7. Chương 7	11
8. Chương 8	12

Hải Đường Nở Rộ Nơi Biển Sâu

Giới thiệu

Tên truyện: Tận thâm hải thịnh khai đích hải đường hoa

Thể loại: Đô thị tình duyên, hào môn thế gia, tình hữu d

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hai-duong-no-ro-noi-bien-sau>

1. Chương 1

Chữ Đường lại coi mắt, hắn không biết đây là lần thứ mấy hắn đi coi mắt rồi, từ khi tốt nghiệp đại học hắn đã bắt đầu bị dẫn dắt như vậy, số lần coi mắt trong mười năm qua gộp lại phỏng chừng sẽ hơn trăm.

Về phần đối tượng hẹn hò, chính là người sau so với người trước càng xinh xắn đẹp dễ hơn, Chữ gia là nhà giàu, Chữ Đường chính là thiên chi kiều tử của Chữ gia, lớn lên đẹp trai, lại học giỏi, có năng lực, nữ nhân luôn xếp thành một hàng dài ngóng chờ được lọt vào mắt xanh hắn, nhưng là đến này vẫn chưa có ai coi mắt thành công với hắn, đại thể chỉ cần gặp mặt một lần thôi liền vô tặc mà chấm dứt, nhiều lắm cũng chỉ là ăn thêm một bữa cơm.

Theo lý hắn soi mói đối tượng hẹn hò như vậy sẽ khiến người ta đặc biệt e ngại, mà hết cách rồi, chỉ cần nhìn hắn liền không thể giận nổi đâu, nhìn gương mặt ấy đều sẽ có cảm giác đến cơm cũng ăn được thêm hai bát, chính là tú sắc khả xan.

: Sắc đẹp thay được cho cơm

“Anh Đường, sao anh lại không nói chuyện với em?” Bàn tay Diêm Khê quơ quơ trước mặt Chữ Đường.

Chữ Đường phục hồi tinh thần: “À, anh chỉ là lâu rồi không gặp em, thấy em hơi khác so với trước kia.”

“Có phải bị sự xinh đẹp của em làm cho kinh sợ không?” Diêm Khê hơi nhếch khuôn mặt tự mãn nói.

Chữ Đường cười khê: “Đúng là đẹp, Diêm Khê của chúng ta xác thực có thể được công nhận là mỹ nhân đấy.”

Hắn cũng không ngờ tới, đối tượng xem mắt lần này lại là Diêm Khê, bọn họ là thanh mai trúc mã từ nhỏ đã lớn lên cùng nhau, khi hắn lên đại học anh em Diêm gia liền ra nước ngoài để được đào tạo, sau đó không gặp mặt nhiều lắm, thời gian mười năm cũng chỉ gặp nhau có bốn, năm lần.

Diêm Khê chống cằm một mặt hoa si nhìn Chữ Đường: “Nhưng mà nói đến mỹ nhân thì vẫn thấy anh Đường phù hợp hơn nhiều, lại nói anh bắt đầu nuôi tóc dài từ khi nào vậy, trông thật thuận mắt.”

“Anh là một nam nhân trưởng thành, đẹp hay không đẹp cái gì.” Chữ Đường buồn cười nói, “Tại sao em trở về lại không nói trước một tiếng, anh sẽ chuẩn bị tốt tới đón em.”

“Em muốn tạo cho anh một niềm vui bất ngờ mà, di nói muốn em gạt anh, có vui hay không?”

“Thật sự rất vui, nhưng mà em sẽ không thật sự hẹn hò với anh đi?”

“Này là thật, mẹ em nói em quá xoi mói nên không tìm được đối tượng thích hợp, mẹ anh cũng nói như vậy, thế là hai mẹ ăn nhịp với nhau, sua đó mẹ em liền đóng gói em gửi về nước nè.”

Chữ Đường: “...”

“À đúng rồi, em của anh cũng sắp về rồi, còn có chị Nhân Nhân.” Diêm Khê đột nhiên nói.

Chữ Đường sững sờ, “Bọn họ cùng nhau trở về?”

“Chị Nhân Nhân vừa mới ly hôn, cứ quẩn lầy anh em riết.” Diêm Khê buông tay, “Anh nói xem chị ấy quẩn lầy anh em như vậy là muốn làm cái gì? Người không biết còn tưởng anh của em là người thứ ba ấy.”

“Anh em tương đối nhớ tình cũ, dẫu sao trước hai người bọn họ cũng từng ở chung một chỗ với nhau, hẳn là vẫn còn tình cảm đi.” Ngón tay Chữ Đường vân vê miệng tách cà phê.

“Ý của anh là có thể hai người bọn họ sẽ quay lại?” Diêm Khê nhú mồm.

“Chuyện tình cảm nào có ai đoán trước được, anh của em là một người biết chừng mực, em đừng lo lắng quá.”

Diêm Khê quyết miệng: “Ai lo lắng chứ, em chỉ là không muốn có chị dâu là chị Nhân Nhân thôi, trước kia còn dám từ hôn anh em để theo người khác, giờ lại quay lại tìm anh em, coi anh của em là trạm thu hồi rác thải chắc?”

Chữ Đường: “...” Dù thế nào thì em cũng không nên ví anh em như vậy chứ.

2. Chương 2

“Diêm Hải, tiểu tử mày rốt cục cũng lên hạng hai ha ha ha, xem ra chỉ có Chữ Đường của chúng ta mới kéo được mày.”

“Cút, cái gì của chúng mày, Chữ Đường là của tao, tao chính là thích được hắn kéo đấy!” Diêm Hải nhìn bản báo cáo xếp hạng dán trên bảng hí mắt cười, tên y và Chữ Đường một cái trên một cái dưới sát nhau nha.

“Phốc, dám tú ân ái à, người ngoài không biết còn tưởng giữa hai người thật sự có cái gì đấy.”

“Lại bị mày phát hiện rồi, bọn tao rõ ràng giấu rất chuẩn mà.” Diêm Hải nhú mồm.

“Ha ha ha bớt giỡn đi, mày không sợ Chữ Đường nghe thấy sẽ tấn mày một trận à? Đến lúc đó tao sẽ rung đùi ngồi hóng nhá!”

“Chúng mày đang nói cái gì?” Đúng lúc trùng hợp Chữ Đường sang đây xem bảng xếp hạng, vừa vặn nghe được một ít của đoạn hội thoại, đang bình thường thì tại sao hắn phải đánh Diêm Hải chứ?

Diêm Hải ho nhẹ một tiếng: “Không có gì, chúng nó nói hưu nói vượn đây.”

Chữ Đường cũng không nghĩ nhiều, hần nhìn bảng xếp hạng một chút, phát hiện tên Kỳ Nhân Nhân ở thứ ba trăm, thứ tự lại giảm xuống, hần không khỏi cảm thấy có chút lo lắng.

Hần và Diêm Hải cùng Kỳ Nhân Nhân là thanh mai trúc mã từ nhỏ lớn lên cùng nhau, tình cảm ba người phi thường tốt, Kỳ Nhân Nhân là con gái, cho nên nam sinh hai người bọn họ vẫn luôn luôn chăm sóc cô.

Hần lo lắng cho Kỳ Nhân Nhân, thế nhưng bản thân Kỳ Nhân Nhân ngược lại lại rất không để ý, nhà cô là dạng có tiền, điểm thành tích tốt hay không cô cảm thấy không khác nhau mấy, đam mê của cô là ca hát, luôn muốn đi tham gia các chương trình tuyển tài năng, nhà cô đã vì vấn đề này mà cãi nhau um sùm.

Chữ Đường cũng không lý giải được giấc mộng làm ca sĩ của Kỳ Nhân Nhân, điều kiện gia đình cô tốt như vậy, nhưng bản thân lại không an phận làm một thiên kim tiểu thư mà muốn lặn lội lung ta lung tung trong vòng giải trí hỗn loạn, thực sự không hiểu nổi.

Chữ Đường xem như là một con người khá bảo thủ, Diêm Hải ngược lại là rất ủng hộ Kỳ Nhân Nhân, nói cái gì mà người không điên cuồng uống phở đời thiếu niên, Kỳ Nhân Nhân coi y là tri kỷ luôn.

Phòng chường nơi học sinh trung học thích tụ hội nhất chính là Khổng Đức Cơ và McDonald, mấy người Chữ Đường cũng không ngoại lệ, chỉ là người nhà bọn họ luôn mãi căn dặn không được ăn đồ ăn nhanh bên ngoài.

Kỳ Nhân Nhân căn ống hút nhìn hai người đối diện: “Tớ nên chọn ai thì mới tốt đây?”

“Chọn cái gì?” Chữ Đường và Diêm Hải đầu óc mơ hồ.

“Đương nhiên là bạn trai rồi.” Kỳ Nhân Nhân thả ống hút xuống, ” Hạ Phi Phi lớp chúng ta đã có bạn trai rồi, bạn trai ả lại chính là suất ca nổi danh lớp 11 kia, vì vậy mà ả rất đắc ý, suốt ngày đi theo tớ khoe khoang. Không phải tớ lắm mồm, chỉ là tướng mạo của ả, đại gia bất quá chỉ nói hai câu để nghe ả liền thật sự coi mình là hoa khôi của trường.”

Diêm Hải cười khê: “Vâng vâng vâng, chỉ có Đại tiểu thư Nhân Nhân của chúng ta mới có tư cách làm hoa khôi trường.”

“Chớ có nịnh tớ, giúp tớ nghĩ biện pháp trước đi, tớ không thể không đánh bại ả được. Tớ nhất định phải tìm một người bạn trai xuất sắc gấp trăm lần so với bạn trai ả! ” Kỳ Nhân Nhân nhìn tới nhìn lui hai người Diêm Hải Chữ Đường, trong đôi mắt mang theo chọn lựa.

Chữ Đường cảm giác có chút không ổn: “Cậu sẽ không phải là chọn một trong hai bọn tớ chứ?”

“Không được à?” Kỳ Nhân Nhân nói như chuyện đương nhiên, “Trong trường học chỉ có hai cậu là tớ cảm thấy được nhất.”

Chữ Đường cùng Diêm Hải hai mặt nhìn nhau, Diêm Hải chỉ coi Kỳ Nhân Nhân đang đùa, liền cười nói: “Như thế là không tốt đâu, nguy trang chỉ là nhất thời cũng đâu thể giấu cả một đời, sớm muộn gì cũng bị vạch trần, đến lúc đó chẳng phải là bị người chê cười?” Nữ sinh này sao bây giờ lại đùa nhạt nhẽo như thế.

“Ai nói là nguy trang, là nói chuyện yêu đương thật ấy!” Kỳ Nhân Nhân nhìn chăm chăm mặt Chữ Đường, “Kỳ thực cá nhân tớ là muốn chọn cậu, dù sao cậu vừa học giỏi, lại vừa xinh đẹp như hoa, chính là bản tính cậu giống như lão thái bà, suốt ngày bắt ép tớ học hành, nhà tớ không thiếu tiền, học nhiều như vậy thì có ích lợi gì.”

“Cho nên vẫn là chọn Diêm Hải đi, chúng ta sau này sẽ là quan hệ người.” Nói xong cô liền đẩy người bên cạnh Diêm Hải ra, rồi rất tự nhiên ngồi xuống chỗ đó.

“Đừng nghịch, tự nhiên nổi điên cái gì.” Trên đường trở về Diêm Hải có chút thiếu kiên nhẫn, y không nghĩ tới Kỳ Nhân Nhân cư nhiên lại làm thật, còn nói phải báo cho cha mẹ hai bên, đây là có bệnh đi?

Kỳ Nhân Nhân ôm lấy cánh tay của y quyết miệng: “Ai nói là phát điên, chúng ta môn đăng hộ đối rất xứng a, hơn nữa tính cách chúng ta cũng hợp, khi còn bé mẹ cậu còn nói muốn tớ làm con dâu bác đây.”

Diêm Hải đầu đầu: “Mẹ chỉ là thuận miệng thôi, khi còn bé Chữ Đường còn nói phải làm tân nương gả cho tớ đấy, nếu cậu ấy chịu tớ liền để mẹ nhận cậu là con dâu thứ hai.”

” Vậy mà cậu còn muốn bắt cá hai tay cơ à?!” Kỳ Nhân Nhân sáng giọng.

“Cậu coi tớ là loại người như vậy à? Lúc đó tớ để mẹ tớ sinh thêm một em trai, ngược lại là mẹ đáp ứng cậu, cũng không thể bắt ép tớ trả nợ chứ?”

Kỳ Nhân Nhân bị lời nói của y làm cho phì cười, nắm tay y một cái đau đớn.

Diêm Hải cứ tưởng chuyện này sẽ trôi qua như vậy, ai dè Kỳ Nhân Nhân so với trong tưởng tượng của y còn tùy hứng hơn nhiều lắm, buổi tối hôm đó bỏ chạy đến nhà y tìm mẹ, nói muốn cùng y yêu đương.

Diêm mù mù cũng choáng mặt một vòng, con trai mới lên năm nhất, là yêu sớm sao? Bất quá đối tượng là con gái Kỳ gia, mù mù cũng không phản đối.

Diêm Hải hoàn toàn phát điên, lôi Kỳ Nhân Nhân vào phòng của mình: “Cậu làm cái gì, tớ đã nói là không được, hiện tại tớ không rảnh để giúp, Hạ Phỉ Phỉ cũng không gây thù với cậu, cậu tranh với ả ta làm cái gì?”

“Tớ không tranh, tớ chỉ không muốn thua ả ta mà thôi!” Tính tình Kỳ Nhân Nhân từ nhỏ đã thích ganh đua, “Cậu không đồng ý thì thôi, tớ đi tìm Chữ Đường! Hừ!”

“Không cho cậu đi!” Diêm Hải theo bản năng kéo cô lại.

“Không mượn cậu xen vào!” Kỳ Nhân Nhân tức giận vùng tay y ra.

“Ba!” Điện thoại di động của Diêm Hải bị vung rơi xuống sàn nhà, màn hình nhất thời vỡ nứt.

“Xin lỗi xin lỗi, tớ không phải cố ý.” Kỳ Nhân Nhân le lưỡi một cái, vội vã đem điện thoại di động nhặt lên trả lại cho Diêm Hải, sau đó liền phát hiện màn hình khóa cư nhiên là ảnh của Chữ Đường, hơn nữa còn là chụp trộm, là bộ dáng y vui đùa làm bại tập ở phòng học.

Kỳ Nhân Nhân cau mày: “Cậu đặt hình nền là Chữ Đường để làm cái gì?”

3. Chương 3

“Tớ thích cậu ấy, dùng ảnh cậu ấy làm hình nền thì có gì mà không được?” Diêm Hải đoạt lại điện thoại di động đau lòng sờ sờ, điện thoại di động này là y và Chữ Đường cùng đi mua, cùng kiểu dáng, y là màu đen, Chữ Đường là màu xám bạc, chỉ mới vừa mua không bao lâu giờ đã nứt bể, thực sự là không may mắn, ngày mai sẽ đi thay màn hình.

“Cậu thích cậu ấy?” Thần sắc Kỳ Nhân Nhân quái dị.

“Tớ vẫn luôn nói tớ thích y yêu y, không lẽ cậu cảm thấy tớ đang giỡn à?” Diêm Hải hào phóng thừa nhận, y cảm thấy chả qua là mình và Chữ Đường chưa công khai mà thôi, chứ kỳ thực thì hai bên đã tình nguyện ngầm từ lâu rồi.

Kỳ Nhân Nhân trợn mắt lên: “Có thể là do Chữ Đường lớn lên đẹp dễ vậy nhưng cậu ấy là nam! Cậu điên rồi sao?!”

“Nam thì có gì mà không được?” Diêm Hải cẩn thận từng li từng tí một xoa điện thoại di động, “Cậu đừng ở đây giảng co nữa, hiện tại tớ thật sự rất bận không rảnh chơi cùng cậu, tránh cho Chữ Đường hiểu lầm tớ, đến lúc đó thì tớ biết giải thích thế nào đây hả?”

“Ba mẹ cậu sẽ không đồng ý, hơn nữa tớ cảm thấy Chữ Được chắc chắn sẽ không thích một nam nhân, cậu ấy chỉ là lớn lên trông đẹp chứ không phải là nữ đâu.” Kỳ Nhân Nhân cảm thấy đầu óc Diêm Hải bị hỏng rồi, y tại sao lại đem chuyện hai nam nhân yêu nhau nói tới nhẹ nhàng như vậy chứ, đúng là biến thái a! Bất quá lời này cô không nói ra được, không cần suy nghĩ cũng biết lời này sẽ chọc Diêm Hải tức giận.

“Tớ biết y là nam, biết y cũng thích tớ, tớ cảm nhận được. Chỗ ba mẹ tớ cũng sẽ nghĩ biện pháp thuyết phục, bọn họ cũng không cổ hủ như vậy.” Diêm Hải tràn ngập tự tin đối với tương lai.

“...” Kỳ Nhân Nhân muốn nói lại thôi.

“Nhân Nhân, cậu phát ngốc cái gì vậy, hôm qua không phải cậu nói muốn giới thiệu bạn trai để chúng tớ làm quen hay sao? Người đâu?” Mấy bạn học của Kỳ Nhân Nhân sau khi tan học tất cả đều vây quanh bên người cô, dáng dấp Kỳ Nhân Nhân không tệ, gia cảnh lại tốt, lúc thường lại nghĩa khí, hơn nữa từ trước tới nay cũng không hay gây bất hòa gì cho nên duyên với nữ sinh luôn luôn rất tốt.

Hết cách rồi, bên người cô có chữ Đường và Diêm Hải là hai nam sinh ưu tú nhất, cô làm sao có thể vừa mắt các nam sinh khác, mà Chữ Đường và Diêm Hải lại là hai đối tượng mà các nữ sinh khác mong muốn nhất, bên người cao phú suất nên có một bạch phú mỹ, các nữ sinh đại thể sẽ không đổ kị. (Míp: Duma suy nghĩ quái dị ha ha ha =)))

Nhưng mà Hạ Phi Phi lại không giống vậy, rất nhiều nữ sinh đều cảm thấy cô chính là bạch liên tâm cơ tiêu biểu của thời đại.

Hạ Phi Phi lớn lên xác thực ưa nhìn, nhưng ba mẹ cô lại mở cửa hàng bán bánh bao ngay trước cổng trường, nhìn qua tương đối nghèo túng, tính tình cô nhu nhu nhược nhược, nhưng ở trong mắt rất nhiều nữ sinh thì chính là đáng vẻ kịch cỡm, vì hấp dẫn sự chú ý của nam sinh mà cố ý giả vờ giả vịt. Cô là hoa khôi được tất cả nam sinh trường công nhận, rất nhiều chàng trai thích cô, lúc cô mới chuyển tới trường học ở mấy lớp 11 12 có vài cặp đôi chia tay, nghe đâu là đều bởi vì cô. Tin tức này thật giả còn chưa biết được, mà cũng có thể thấy sự tồn tại của cô khiến rất nhiều nữ sinh có cảm giác nguy hiểm, các cô sợ có một ngày bạn trai của mình bị câu đi mất.

Mà hiện tại Kỳ Nhân Nhân lớn tiếng nói phải có bạn trai được hơn Hạ Phi Phi, nhóm nữ sinh biểu thị phi thường mong đợi.

Liếc nhìn Hạ Phi Phi đang thu thập bài vở, Kỳ Nhân Nhân cắn môi một cái nói: “Các cậu gấp cái gì, Kỳ Nhân Nhân tớ lúc nói chuyện lúc nào cũng không quá tính toán.”

“Vậy cậu nói chúng tớ nghe chút, người đó là trong trường chúng ta hay là ở trường khác?”

“Trong trường chúng ta.” Kỳ Nhân Nhân có chút phiền muộn, cô nghĩ đến lời Diêm Hải nói liền càng thêm buồn phiền.

“Ngọa tào, cậu sẽ không đem giáo thảo của chúng tớ bắt đi chứ?!”

(Biệt danh của Chữ Đường)

“Giáo thảo giáo thảo, các cậu chỉ biết mỗi giáo thảo thôi.” Kỳ Nhân Nhân liếc mắt một cái, tại sao ai cũng yêu thích Chữ Đường vậy, những nữ sinh này hoa si còn chưa tính, đến cả Diêm Hải cũng yêu thích hẳn.

Từ nhỏ đến lớn được chiều thành tánh, Kỳ Nhân Nhân cảm thấy bản thân vô luận là muốn cái gì đều bắt buộc phải có được, bao gồm cả tình yêu. Hai nam nhân đứng bên cô đều là người cực kỳ ưu tú, đối với cô muôn vàn sủng ái sẵn sàng, nếu như cô muốn tình yêu, nên lựa chọn ở giữa hai người đó, trừ phi sau này gặp người ưu tú hơn. Cô là Tiểu công chúa được hai người nâng trong lòng bàn tay, không lý do gì cô mở miệng nhờ mà nở từ chối.

Cô vẫn cho là Diêm Hải thích mình, Chữ Đường khăng định cũng thích mình, dù sao bên cạnh bọn họ không có mặt của bất kỳ một nữ sinh nào khác, ngoại trừ thích cô ra còn có thể thích ai nữa?

Mãi đến khi Diêm Hải nói y thích Chữ Đường Kỳ Nhân Nhân mới phát hiện, nguyên lai trên thế giới này còn có một loại tình yêu khác, cô có biết tới tình yêu đồng tính, nhưng lại không nghĩ nó sẽ phát sinh bên cạnh mình, hơn nữa còn nguy hiểm đến địa vị của mình, một nữ nhân tốt không thích lại yêu thích một nam nhân? Chẳng lẽ không cảm thấy buồn nôn sao? Vừa nghĩ tới hai người Diêm Hải Chữ Đường ở chung một chỗ liền thấy không thích hợp, hiện tại hồi tưởng lại chỉ cảm thấy buồn nôn buồn nôn.

Cô quyết định đi thăm dò ý tứ Chữ Đường, e rằng sự tình vẫn chưa quá khó khăn, cô thực sự không muốn nhìn hai bằng hữu thân nhất của mình đi vào ngõ cụt, hiện tại quay đầu trở lại vẫn chưa muộn.

“Chữ Đường cậu hãy thành thật nói cho tớ biết.” Kỳ Nhân Nhân tìm cơ hội tán gẫu cùng với một mình Chữ Đường, “Cậu đã có người thích hay chưa?”

“Sao đột nhiên lại hỏi cái này? Là có người nói cái gì đúng không? Diêm Hải à?” Đột nhiên bị hỏi như vậy Chữ Đường thấy hơi sốt sắng, vành tai trắng nõn chậm rãi nhiễm màu hồng, chớ nhìn hẩn lúc thường lạnh

như băng, về mặt tình cảm vẫn là rất ngây thơ.

Nhất định là Diêm Hải, lời Diêm Hải nói rất rất mập mờ, khẳng định lại không giữ mồm giữ miệng trước mặt người khác rồi, nói nhiều lần như vậy mà cũng không nghe, giờ khiến hắn không biết nên làm sao.

“...” Kỳ Nhân Nhân sao còn không hiểu, Diêm Hải yêu thích Chữ Đường, mà Chữ Đường cũng yêu thích Diêm Hải, nàng hoàn toàn không phải kẻ ngốc tiếp tục tưởng rằng bọn họ là hộ hoa sứ giả của mình, thực sự là buồn cười.

“Ây... Tớ cũng không biết nên nói như thế nào.” Kỳ Nhân Nhân ấp úng.

“Diêm Hải lại không giữ mồm giữ miệng? Cậu đừng nghe hắn nói hươu nói vượn, cậu ta chính là ấu trĩ vậy đấy.” Chữ Đường càng ngày càng lúng túng, mỗi lần có người hỏi quan hệ giữa hắn và Diêm Hải đầu hắn liền đau, hoàn toàn không biết nên trả lời như thế nào, cũng không biết Diêm Hải tại sao cứ thích nháo hắn như vậy.

“Không phải, là Diêm Hải cậu ấy không quá nguyện ý kết đôi với tớ.” Kỳ Nhân Nhân tội nghiệp nhìn Chữ Đường, “Cho nên tớ muốn hỏi cậu có người thích hay không, tớ có thể giúp một tay!”

“Hả?” Chữ Đường không hiểu, “Chuyện này thì có liên hệ gì tới việc tớ có người thích hay chưa?”

“Đương nhiên là có liên hệ, tớ và Diêm Hải hợp lại không phải là sẽ khiến cậu cô đơn sao? Chúng ta từ nhỏ đã lớn lên cùng nhau, lẽ nào tớ và cậu ấy tương thân tương ái mặc kệ cậu?” Kỳ Nhân Nhân một bộ rất nghĩa khí, “Cho nên nếu như cậu có yêu thích nữ nhân nào liền nói cho tớ, tớ sẽ giúp một tay!”

“...” Chữ Đường có chút kinh ngạc, “Cậu thật muốn kết đôi với Diêm Hải?”

Kỳ Nhân Nhân hơi cúi đầu bộ dáng có chút xấu hổ: “Còn chưa có xác định, cậu ấy nói không muốn để cho cậu cô đơn một mình, như vậy quá đáng thương, cho nên tớ chỉ muốn hỏi thăm cậu một chút, cậu không có người yêu cậu ấy chắc chắn không đến với tớ, cậu và cậu ấy tình cảm tốt như vậy, không phải anh em ruột mà còn hơn hẳn anh em ruột đấy.”

Chữ Đường: “... Cậu ta thật sự nói như vậy?”

Hắn không thể mô tả được tâm tình của mình hiện tại là như nào, tâm lý hỗn loạn, vị trí trái tim cảm giác có chút chua xót, rất khó chịu, trong miệng hắn vẫn luôn nói ngôn từ mập mờ của Diêm Hải chỉ là đùa giỡn, nhưng bây giờ phát hiện này đó thật chỉ là đùa giỡn mà thôi, là hắn tự bỏ não quá độ tự mình đa tình.

Kỳ Nhân Nhân quyết miệng: “Tớ biết nam sinh các cậu không muốn nữ sinh chúng tớ biết chuyện yêu thầm các thứ, tớ không hỏi nhưng mà, chắc là cậu có thể sẽ nói Diêm Hải nghe đi? Cậu hay cùng cậu ấy nói chuyện như vậy, cậu khuyên cậu ấy chút đi, ba người chúng ta sau này đều có người yêu, cả ba đều vui vẻ, đều có chuyện để đàm luận, đúng không nào?”

“... Ân, đừng chậm trễ học tập là được rồi.” Chữ Đường phun ra một câu nói như vậy.

Kỳ Nhân Nhân hiểu rất rõ Chữ Đường, hắn là một người sống nội tâm, bộ dáng lạnh tanh, ngoại trừ cô và Diêm Hải ra thì hắn rất ít khi nói chuyện phiếm cùng các bạn học khác, tất cả chỉ có học và học, làm người tương đối thanh cao, tất sẽ không cam lòng chịu đựng thống khổ ở cùng với Diêm Hải, đây tuyệt đối không phải phong cách của hắn. Huống hồ tình cảm kia của hai người còn đang trong trạng thái nảy sinh, ám muội thăm dò lẫn nhau mà thôi, cũng không nói gì quá liên chắt là cái thá gì, nếu chẳng lá cái thá gì, kia từ giữa thò một chân vào liền có cái gì không đúng đâu? Huống hồ đồng tính luyến ái vốn cũng không đúng, cô làm như vậy cũng là vì tốt cho hai người, miễn cho bọn họ lạc lối.

Ít nhất Kỳ Nhân Nhân cũng không cảm thấy mình có vấn đề chỗ nào, cô nghĩ rằng mình không có phi thường yêu thích Diêm Hải, thế nhưng cô cảm thấy Diêm Hải là người thích hợp nhất với mình, cũng rất xứng đôi vừa lứa, làm bạn trai của nàng là tốt nhất, nếu như bên trong ba người nhất định phải có một người lạc đàn, ai cũng tốt, chỉ cần không là cô là được, cô không thích bị lạnh nhạt, cô là công chúa, cũng không phải người hầu gái làm nên.

Míp: Không biết nên nói gì với con nảo tàn nghĩ mình là mẹ thiên hạ này ha ha

4. Chương 4

Diêm Hải phát hiện gần đây Chữ Đường có điểm lạ lạ, học tập so với lúc thường càng nghiêm túc hơn, lúc đến tìm hấn ra ngoài chơi đều bị từ chối hết, mười lần rủ thì có năm lần đáp ứng coi như tốt, nhưng hấn trước đây căn bản không như vậy, trước đây bản thân không quản giờ giấc gì đến tìm hấn hấn đều sẽ vui vẻ đồng ý cơ mà. Diêm Hải nghĩ lại xem chính mình có phải làm sai chuyện gì khiến Chữ Đường không vui rồi hay không, hấn có chút khổ nào liền tìm đến hỏi Kỳ Nhân Nhân. (Hỏi con mẹ này thì quá là sai lầm rồi con tôi ơi:v)

“Ày...” Kỳ Nhân Nhân nhăn cái mặt có chút bộ dáng xin lỗi, “Không phải là bởi vì tớ đi? Lần trước cậu nói chuyện với tớ sau tớ tìm cậu ấy hàn huyên tán gẫu thăm dò cậu ấy một chút thôi.”

Diêm Hải kinh hãi: “Cậu và cậu ấy nói cái gì?! Cậu đừng có hại tớ!”

“Tớ nào có hại cậu, tớ là vì người mới đi thăm dò ý tứ cậu ấy mà!” Kỳ Nhân Nhân tròng y, “Cậu không tin thì tự mình đi hỏi cậu ấy xem! Chớ cần Lã Động Tân không nhìn được lòng tốt!”

Kỳ Nhân Nhân kêu Diêm Hải đi tìm Chữ Đường hỏi, Diêm Hải lại thật sự đi, nếu Kỳ Nhân Nhân đã giúp y dò xét ý tứ, kia không sai biệt lắm cũng coi như đâm thủng lớp giấy mỏng giữa hai người họ, phỏng chừng Chữ Đường sẽ thẹn thùng đi, có chút ngượng ngùng mới cố ý lạnh nhạt, có lẽ là đang chờ mình thổ lộ? Y tưởng tượng cảnh mình cùng Chữ Đường tương thân tương ái, Chữ Đường đẹp đẽ như vậy, cũng không biết lột đồ ra sẽ là bộ dáng như nào ha...

Lúc mở miệng nói với Chữ Đường Diêm Hải còn có chút nhắc nhở: “Chữ Đường, lần trước Nhân Nhân gặp cậu có phải đã nói cái gì không? Ví dụ như có người thích hay không chẳng hạn.” Trong ánh mắt y tràn ngập mong đợi.

Ngày hôm nay tan học y cố ý đẩy Kỳ Nhân Nhân ra, biểu lộ chuyện như vậy đương nhiên phải nói riêng với Chữ Đường, y tuy rằng lúc thường lăm lăm liệ liệ, kỳ thực cũng biết xấu hổ đấy.

“...” Lòng mảy Chữ Đường cau lại, Kỳ Nhân Nhân tới hỏi hấn thì thôi đi, Diêm Hải cũng tới hỏi hấn, lẽ nào thật sự muốn đem hấn đóng gói lại ném ra ngoài để hai người bọn họ an tâm nói chuyện yêu đương à? Đây là thời đại nào mà còn thể loại này, hấn cũng không phải thẳng ăn xin cơ khổ không chỗ nương tựa. Huống hồ tình yêu là chuyện giữa hai người các người cần gì phải liên lụy tới tôi, tôi chịu không nổi loại trách nhiệm lớn như vậy.

Chữ Đường suy nghĩ một chút nói: “Ừm, cô ấy có nói với tớ, bắt quá tớ tạm thời không có dự định yêu đương, cũng không thích mấy lời nói vô nghĩa của cậu, thật sự mà nói, tớ rất phản cảm với mấy chuyện đồng tính, hi vọng cậu sau này đừng nhắc lại, nếu như là bằng hữu, cũng không cần buộc tớ làm chuyện không thích.” Hấn thực sự không hiểu Diêm Hải nghĩ gì, yêu đương còn phải tìm hấn đàm luận? Cần thiết phải vậy không?

“...” Ngữ khí băng lãnh thậm chí có chút chán ghét của Chữ Đường cùng với cái nhú lông mảy kia khiến Diêm Hải như rơi vào hầm băng, huyết dịch toàn thân y phảng phất như đông cứng lại. Phản cảm? Y cho là Chữ Đường cũng thích y giống như y thích hấn, cho là gần đây hấn khác thường là do thẹn thùng, nhưng thực ra chỉ là cảm thấy y rất buồn nôn?

“Nói chung chuyện này không nên nhắc lại, cậu và Nhân Nhân rất hợp đôi, ba mẹ hai người cũng sẽ rất đồng ý.” Chữ Đường xoay người đi dọc theo ven đường, đầu hơi hạ thấp xuống, tâm tình của hấn rất loạn, cũng không có nhàn rồi mà quan sát biểu tình Diêm Hải, nếu hai người kia đã người tình ta nguyện, làm bằng hữu hấn nên ủng hộ. Chỉ là trong lòng hấn khó chịu nói không nên lời, đúng vậy, hai nam nhân, lúc thường quan hệ tốt vậy chẳng qua là tình huynh đệ, các loại ám muội cũng chỉ là đùa giỡn mà thôi, làm sao có khả năng phát triển thành tình yêu, thực sự là quá buồn cười, hấn thực sự là đọc sách nhiều tới choáng váng đầu óc rồi.

“Tớ...” Diêm Hải nhìn bóng lưng Chữ Đường nắm chắc nắm đấm, tay y đều là run.

Đó là người mà từ nhỏ hấn đã thích, có bao nhiêu thích thì có bấy nhiêu thương tâm, y nghĩ tới vô số loại kết quả, thậm chí là xấu nhất: Chữ Đường có lẽ sẽ ngại thế tục áp lực không chấp nhận y. Thế nhưng y tin tưởng mình sớm muộn gì cũng có thể đánh động đối phương, y có thể vì Chữ Đường làm bất cứ chuyện gì.

Nhưng y chưa bao giờ nghĩ tới Chữ Đường đối với phần tình cảm này sẽ phản cảm buồn nôn, này giống như tử hình y vậy, bất kỳ nỗ lực nào của y đều không làm nên chuyện gì, giấc mộng đẹp của y triệt để tan vỡ...

“Chữ Đường, vậy người sẽ vĩnh viễn làm bằng hữu của tớ chứ?” Diêm Hải ở phía xa hô.

Chữ Đường quay đầu lại, xung quanh đông người làm hắn không thấy rõ biểu tình của Diêm Hải, Diêm Hải cũng không thấy rõ hắn.”Đương nhiên, chúng ta mãi mãi sẽ là bằng hữu tốt nhất của nhau.” Hắn trả lời như thế.

Diêm Hải buông lỏng nắm đấm, này là đủ rồi, chỉ cần Chữ Đường nguyện ý tiếp tục làm bằng hữu cùng y, là đủ rồi. Y đã không có biện pháp nắm giữ hắn, không muốn đến tư cách đứng bên cạnh hắn cũng mất đi.

5. Chương 5

Không lâu sau tin tức Diêm Hải và Kỳ Nhân ở bên nhau liên truyền khắp toàn bộ trường học, trường học mặc dù đối với học sinh xuất sắc Diêm Hải yêu sớm rất có không vừa lòng, nhưng mà hai bên cha mẹ đều không phản đối, trường học chỉ có thể giả câm giả điếc không nhìn thấy. Diêm gia tài trợ cho trường học không ít tiền, thậm chí tòa lớp mới đều là tiền Diêm gia quyên, bọn họ còn có thể nói gì? Đem tiền phun ra?

“Tớ biết Nhân Nhân là người lợi hại mà, lúc đó chúng tớ đoán không phải là giáo thảo thì chính là Diêm Hải, cậu quả nhiên là chọn một trong hai người đó!” Nữ sinh vây quanh bên người Kỳ Nhân Nhân ồn ào kích động không dứt.

Kỳ Nhân Nhân thổi thổi móng tay: “Chữ Đường tốt thì tốt, nhưng mà cổ hủ quá, bản thân đọc sách thì thôi, còn hồi thúc ta đọc cùng, chọn hắn sớm muộn gì tớ cũng bị phiền chết, hắn cũng không phải không biết tớ ghét học a.”

“Ngược lại cũng đúng là, tính cách hai người không quá hợp, giáo thảo đẹp như thế chỉ thích hợp để nhìn thôi, nhìn cậu ấy tớ có thể ăn nhiều thêm hai bát cơm, chính là quá lạnh lùng.”

Kỳ Nhân Nhân cong khóe miệng cười, quả nhiên chỉ cần là đồ nàng muốn có, liền không thể không đến tay. Nhìn một chút Hạ Phi Phi đang xem sách cách đó không xa, nội Kỳ Nhân Nhân dâng lên một loại khoái cảm thắng lợi, thứ Kỳ Nhân Nhân cô nắm giữ trong tay đương nhiên tốt hơn so với người khác, ai cũng đừng mong đập ở trên đầu cô!

Từ khi Diêm Hải cùng Kỳ Nhân Nhân yêu nhau, quan hệ giữa y và Chữ Đường liền trở nên tế nhị, ngăn cách đã sản sinh, muốn khôi phục nói nghe thì dễ, trừ phi đảo ngược thời gian.

Diêm Hải lo sợ Chữ Đường chán ghét y, y nghĩ hết tất cả biện pháp khiến Chữ Đường vui vẻ, nếu Chữ Đường nói y và Kỳ Nhân Nhân hợp nhau, vậy y liền kết đôi với Kỳ Nhân Nhân, y không muốn đến bằng hữu cũng không thể làm. Y biết như vậy không công bằng đối với Kỳ Nhân Nhân, thế nhưng Kỳ Nhân Nhân nói cô không để ý, cô nói chúng ta hợp nhau như vậy kết đôi cũng không sao, hơn nữa người lớn của gia đình hai bên đều vui vẻ, đều là đại hoan hỉ.

Sắp tới lớp 11, bọn họ bắt đầu đối mặt với vấn đề chia lớp.

“Cậu chọn khoa học xã hội hay là khoa học tự nhiên?” Chữ Đường hỏi Diêm Hải nói.

“Cậu thì sao?” Diêm Hải không muốn cùng Chữ Đường tách ra, áp lực học tập lớp 11 lớp 12 dần dần lớn hơn, nếu như tách ra, thời gian bọn họ có thể gặp mặt liền sẽ giảm mạnh.

“Tớ còn chưa nghĩ ra, cha tớ hi vọng tớ học lý, mẹ tớ lại hi vọng tớ học văn.” Chữ Đường có phụ thân là thương nhân, ông hi vọng Chữ Đường từ nhỏ đã thông minh lanh lợi sau này có thể kế thừa gia nghiệp, mẫu thân Chữ Đường là quan ngoại giao, cô lại cảm thấy nhi tử bình tĩnh cơ trí thích hợp làm tham chánh hơn.

“Nhân Nhân chọn cái gì?” Chữ Đường lại hỏi.

“Tớ chưa hỏi em ấy, phỏng chừng chọn khoa học xã hội đi.” Diêm Hải không quá muốn cùng Chữ Đường tán gẫu về Kỳ Nhân Nhân.

“Vậy tớ chọn khoa học tự nhiên đi.” Chữ Đường suy nghĩ một chút nói.

Diêm Hải sáng mắt lên: “Vừa hay tớ cũng muốn chọn khoa học tự nhiên, rất thích hợp với tớ, nói không chừng chúng ta còn có thể phân vào cùng một lớp.”

Chữ Đường cười cười không lên tiếng, quay đầu tiếp tục đọc sách.

Diêm Hải mới đầu không hiểu tại sao Chữ Đường không nói lời nào, mãi đến tận lúc chia lớp mới hiểu rằng lúc đó là Chữ Đường lừa hắn, Chữ Đường chọn là khoa học xã hội.

Chữ Đường không muốn tiếp tục chung lớp với y. Chữ Đường có phải là đã bắt đầu phiền chán y chứ? Có phải là biết mình vẫn luôn rình hắn không? Có phải là vẫn cứ cảm thấy được hắn rất buồn nôn không?

Diêm Hải không dám đi hỏi, hắn sợ sẽ nghe thấy câu trả lời mà mình không muốn nghe nhất.

Hai người cứ như vậy tách ra, hai năm lớp 11 lớp 12 tiếp xúc giữa bọn họ càng ngày càng ít, Diêm Hải là người đứng đầu lớp khoa học tự nhiên, Chữ Đường là người đứng đầu lớp khoa học xã hội, hai người đều là hai thần tượng trong trường học nhưng là rất xa cách nhau, mọi người cũng dần dần quên mất bọn họ đã từng thân thiết với nhau như hình với bóng.

Sau khi thi đại học duyên phận hai người vẫn còn tiếp tục, hai người đồng thời chọn thi A đại, cùng là người tài trong khoa học xã hội của A thị, một trạng niên của khoa học tự nhiên A thị, bọn họ ai cũng không thua kém so với người kia, lại như hai viên minh châu chói mắt hòa lẫn vào nhau. Mà giáo thảo vẫn là giáo thảo, chính là Chữ Đường càng thêm đẹp, đi tới chỗ nào đều được đám đông chú ý, tinh xảo tao nhã, hết sức điềm tĩnh, cùng dương quang suất khí Diêm Hải đứng chung một chỗ, được xem như là một cái vui tai vui mắt, nhân xưng song song bích A đại.

6. Chương 6

Kỳ Nhân Nhân đương nhiên là không thi đậu A đại, cô vào một khu nhà nghệ giáo () cách A đại không xa, có thời gian rảnh rỗi đều sẽ tới A đại tìm Diêm Hải, dù sao cô cũng là bạn gái chính quy của Diêm Hải.

Khai giảng không bao lâu Kỳ Nhân Nhân liền tham gia một cuộc thi ca hát, thành tích không tồi tiến vào chung kết, Kỳ gia cho làm cho cô một buổi lễ khánh công chúc mừng nhỏ, mời một ít khách mời tới dự.

“Nhân Nhân a, đây là lần đầu tiên con tham gia thi đấu ca hát, thành tích không tồi, muốn thưởng gì cứ nói cho ba ba, ba ba đều tặng hết cho con!” Trên bàn cơm Kỳ ba ba cười híp mắt nhìn đứa con gái rượu của mình.

“Con mới không cần phần thưởng của ba đâu, Diêm Hải nói sẽ thưởng cho con rồi, con về anh ấy mới liều mạng như vậy, nếu không con mới không tham gia loại thi đấu cỡ con này.” Kỳ Nhân Nhân một bộ tâm tình rất tốt.

“Ồ?” Kỳ ba ba kinh ngạc, mọi người khác cũng nhất trí nhìn về phía Diêm Hải, Diêm Hải không biết nên giải thích sao, y không nhớ mình có đáp ứng Kỳ Nhân Nhân cái gì a.

Kỳ Nhân Nhân hướng Chữ Đường bĩu bĩu môi: “Chữ Đường biết đấy, việc này tớ cũng chỉ nói với một mình anh ấy và cậu thôi, tớ thật sự không tiện nói ở đây, hay là Chữ Đường cậu thay tớ nói đi.”

Chữ Đường liếc nhìn Diêm Hải: “Nhân Nhân nói Diêm Hải đáp ứng cậu ấy, chỉ cần cậu ấy tiến vào chung kết liền đính hôn cùng cậu ấy.”

“Đính hôn?!” Tất cả mọi người trên bàn cơm đều kinh ngạc.

Diêm Hải nhìn chăm chú Chữ Đường, y chưa bao giờ đáp ứng với Kỳ Nhân Nhân chuyện như vậy, Chữ Đường tại sao cũng không hỏi thăm y một chút để xác nhận? Cứ như vậy đã đem y đuổi khỏi bên người sao?

“Mọi người kinh ngạc thế làm gì, con với Diêm Hải đính hôn là chuyện sớm hay muộn, dù sao sau này cũng kết hôn, đúng không Diêm Hải?” Kỳ Nhân Nhân kéo cánh tay Diêm Hải làm nũng nói.

Kỳ mụ mụ cười mắng: “Con đứa nhỏ này, làm sao lại không biết xấu hổ gì hết, con gái mẹ thật là..” Tất cả mọi người cười khẽ, trong lòng cảm khái người trẻ tuổi thật hay sốt ruột.

Sau đó Diêm Hải chất vấn Kỳ Nhân Nhân, hỏi cô tại sao nói dối.

“Anh cho rằng em rất muốn được gả đi hay sao? Rõ ràng là có người khác muốn thay em mà.” Kỳ Nhân Nhân nguyền Diêm Hải một cái, “Là Chữ Đường kiến nghị chúng ta đính hôn, anh có phải là gần đây quần lấy cậu ấy hay không? Cùng cậu ấy tham gia vào hội học sinh. Chuyện chia lớp lúc trước có phải là anh quên mất rồi chẳng? Vết sẹo lành quên đau?”

Diêm Hải nắn lòng mà xoa xoa tóc, quả nhiên là Chữ Đường hi vọng y rời đi, bề ngoài cùng y cười cười nói nói, kỳ thực trong tâm đã sớm phiền chán y đi? Có phải là lại cảm thấy y buồn nôn không?

“Phải đính hôn sao?” Kỳ Nhân Nhân nói.

Diêm Hải nhắm mắt lại nằm lên ghế sofa: “... Em nói làm như thế nào thì sẽ làm như thế đó đi.” Hắn đã khuyên vậy thì thế nào cũng được, chỉ cần là Chữ Đường kỳ vọng, y đều sẽ làm được.

Chữ Đường chứng kiến toàn bộ quá trình Diêm Hải đính hôn với Kỳ Nhân Nhân, hắn thấy hai người mình thân nhất đang nắm tay nhìn nhau một cách triu mến, bọn hắn bây giờ cũng coi như là chỉ bước nửa bước vào cung điện của hôn nhân, sau này một ngày nào đó bọn họ kết hôn, rồi sinh ra đứa nhỏ đáng yêu, đút bé kia sẽ bị nó gọi mình là chú ơi.... Chữ Đường không thể diễn tả được tâm lý bây giờ của mình, tim chưa xót tê dại, hai người kia đã bắt đầu cuộc sống mới, bỏ lại hắn cùng với quá khứ ở phía sau, là lúc bản thân cũng phải tạm biệt quá khứ rồi...

Diêm Hải đính hôn không quá một tháng Chữ Đường liền tiếp nhận an bài kết thân trong nhà, là con gái của bằng hữu của cha mẹ hắn, có tri thức hiểu lễ nghĩa, là thiên kim phiêu lượng danh môn.

Đến lúc này Diêm Hải mới hiểu được, tất cả đều chỉ có y mong muốn đơn phương mà thôi, y cho dù nghe theo rất nhiều lời Chữ Đường nói cũng không thể làm nên chuyện gì, bên người Chữ Đường sớm muộn cũng sẽ xuất hiện một người, một người sẽ cùng hắn kết hôn, cùng hắn sống đến bạc đầu. Diêm Hải không biết người kia là ai, nhưng tuyệt không phải là y, y chỉ làm ột bằng hữu, một bằng hữu phổ thông bình thường, y chỉ có thể nhìn Chữ Đường yêu người khác, nhưng chỉ cần tưởng tượng một chút hình ảnh kia tâm liền đau nhói như bị ngàn kim châm, tim thống khổ đến muốn nứt ra.

“Chữ Đường, tớ chuẩn bị xuất ngoại.”

“Hả? Đi nước nào?”

“Nước Mỹ.”

“Đi bao lâu?”

“Tớ không biết, e rằng sẽ định cư bên kia luôn, tốt nghiệp xong vừa vặn tiếp nhận công ty được phân bên nước Mỹ, ba ba vẫn luôn hi vọng tớ có thể thay ông phân ưu, bà nội cũng hi vọng tớ có thể lưu lại nước Mỹ cùng bà.”

“Như vậy a, kia cũng không tồi, nhà cậu mấy năm qua phát triển trọng điểm đều bên nước Mỹ mà.”

“... Cậu sẽ nhớ tớ chứ?”

“Đương nhiên sẽ, bất quá bây giờ công nghệ phát triển như vậy, liên hệ cũng trở nên thuận tiện hơn nhiều.”

“Chữ Đường.”

“Hả?”

“Tớ vẫn mãi là bằng hữu tốt nhất của cậu có phải không?”

“Đương nhiên, chúng ta mãi mãi vẫn sẽ là bằng hữu tốt nhất.”

Diêm Hải đi nước Mỹ, Kỳ Nhân Nhân rất nhanh cũng vội vàng đi theo, Chữ Đường cho là bọn họ tốt nghiệp xong sẽ kết hôn, cho nên Kỳ Nhân Nhân đi tình biệt luyện yêu người khác hoàn toàn ở ngoài dự liệu của

hắn, hắn chỉ cảm khái thể sự vô thường, khi còn bé ba người thân mật vô gian đã kinh biến đến mức hoàn toàn thay đổi thành một loại xa lạ.

“Anh Đường, anh nói anh xem mắt ít nhất cũng đã được mười năm rồi, làm sao lại không tìm được đối tượng thích hợp?” Diêm Khê nháy mắt, “Anh không phải là đang chờ em đi?”

“Từ khi nào đã học cái thói tự luyện của anh em vậy? ” Chữ Đường cười khẽ, ” Anh chỉ là vẫn luôn không tìm được người thích hợp mà thôi, em thì sao, tại sao mà vẫn chưa chọn được đối tượng?”

“Giống anh chứ còn gì.” Dáng vẻ Diêm Khê khá là khổ não, “Anh suy nghĩ một chút, bên cạnh em có anh là tuyệt thế đại mỹ nam, làm sao em còn có thể để ý ai khác được? Tùy tiện so sánh so sánh em liền bắt đầu ghét bỏ đối phương, đâu còn tìm được đối tượng nữa, nếu không hai ta cứ tiến tới đi?” Cô nhìn Chữ Đường cười híp mắt nói.

Chữ Đường dở khóc dở cười: “Anh...”

“Anh không đồng ý!” Đột nhiên bên cạnh vang lên một tiếng quát lớn làm tất cả sững người.

Chữ Đường quay đầu nhìn sang, sau đó tâm liền đập chậm nửa nhịp, là Diêm Hải, Diêm Hải đã trở lại.

7. Chương 7

Diêm Khê cảm giác bầu không khí không đúng lắm, chớp mắt một cái liền rất thức thời đứng dậy đi ra ngoài.

Chữ Đường cùng Diêm Hải ngồi đối mặt nhau, hàn huyên một chút Chữ Đường rũ mi mắt khuấy cà phê.

Diêm Hải thì lại nhìn chằm chằm Chữ Đường không ngừng, bọn họ đã không gặp nhau hai ba năm nay, y vô cùng nhớ người này, nhưng là y không dám tới gần, y sợ một ngày nào đó y sẽ không khắc chế nổi tình cảm của chính mình, y càng sợ hơn chính là nhìn thấy vẻ mặt và ánh mắt mang theo chán ghét của Chữ Đường, cho nên y mới trốn tránh.

Người trước mắt này so với trong ký ức càng mỹ lệ chói mắt hơn, làn da tinh tế cùng mái tóc mềm mại dưới ánh mặt trời phẳng phất giống như trong suốt, năm tháng tựa hồ không có lưu lại bất kỳ dấu vết gì ở trên người hắn.

Một người xinh đẹp như thế...

“Chữ Đường.”

“Hả?” Chữ Đường ngẩng đầu.

“Cậu còn nhớ khi còn bé đã nói gì không?”

“Nói gì?”

“Cậu nói cậu phải là cô dâu gả cho tớ.”

“Ừm, đã từng nói qua.”

“Lời này có còn hiệu lực không?”

“...”

“Chữ Đường, cậu còn muốn cưới tớ không?”

“...”

” Có phải là tớ về trễ rồi? Cậu có phải là không cần tớ nữa không?”

Tôi đã đánh mất người tôi yêu rồi, ngoài khẩn cầu hắn tha thứ thì tôi còn có thể làm gì nữa, hắn có phải đã không còn yêu tôi, có phải là đã không còn cần tôi nữa rồi không ...

8. Chương 8

Ai cũng cảm thấy là Kỳ Nhân Nhân phản bội Diêm Hải, mà có người nào biết nỗi khổ của Kỳ Nhân Nhân, khi còn trẻ cô tùy hứng làm bậy, cho là cướp đồ vật về tay là thuộc về mình, nhưng người lại khác so với các đồ vật, người có lòng. Cô dùng “tâm nguyện” của Chữ Đường làm một cái ***g đem Diêm Hải chặt chẽ nhốt ở bên trong, bên trong cái lồng bắt quả là một cái xác không hồn mà thôi, cái xác ấy sẽ không khóc vì cô cũng sẽ không cười vì cô, sẽ không nói lời ngon tiếng ngọt cũng sẽ không vì cô mà nóng ruột nóng gan nhớ thương da diết, kia chỉ là một con rối hình người hoàn mỹ mà thôi.

Cho nên cô rời đi, cô muốn ở chung cùng với “Người”, chứ không phải là một con rối gỗ.

Cô yêu chồng của mình, cô cho là chồng mình cũng rất yêu cô, nhưng là sau đó cô mới phát hiện, cô chỉ là một thể thân, y gặp tình yêu chân chính, sau đó rời bỏ cô.

Kỳ Nhân Nhân cảm thấy được đây chính là báo ứng của cô đi.

Cô cướp đi tình yêu của người khác, cho nên tình yêu của cô cũng bị nguyên rửa theo, nhìn người yêu rời đi cô lại không thể níu giữ, cô rốt cục cảm nhận được thống khổ của Diêm Hải lúc trước.

Chữ Đường nhìn về phía Diêm Hải: “... Cậu có biết bây giờ mình đang nói cái gì không hả?”

“Tớ chỉ muốn đi tìm người tớ yêu, lúc 17 tuổi tớ đã sơ ý phạm một lỗi sai lớn đánh mất người ấy, tớ không biết người ấy có còn nguyện ý muốn tớ, tâm người ấy có phải là đã cho người khác...” Thanh âm Diêm Hải thật thấp, tràn đầy thấp thỏm cùng hối hận.

Chữ Đường nhìn chằm chằm vào đôi mắt Diêm Hải một hồi lâu, sau đó buông xuống mi mắt thật dài.

“Không có, người đó vẫn đang ngồi ở chỗ cũ chờ, vẫn luôn chưa từng rời đi...”

Biết không, có một loại hoa hải đường, nó chỉ nở rộ ở nơi sâu xa nhất trong biển rộng, một đời chỉ nở ra một lần, vô cùng mỹ lệ và thơm ngát...

/ HOÀN TOÀN VẮN

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hai-duong-no-ro-noi-bien-sau>